

Sygn. akt IV KZ 47/18

POSTANOWIENIE

Dnia 14 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **W. K.**

o zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 listopada 2018r.,

zażalenia wnioskodawcy

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 lipca 2018 r., sygn. akt II AKa [...], o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku

Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 kwietnia 2018 r., sygn. akt II AKa [...],

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...], odmówił przyjęcia kasacji od wyroku tego sądu z dnia 25 kwietnia 2018 r. sporządzonej osobiście przez W. K.. Wymienione zarządzenie zaskarżył zażaleniem wnioskodawca.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się zasadne.

Stanowisko Przewodniczącego Wydziału Sądu Apelacyjnego jawi się jako niekonsekwentne.

Z jednej bowiem strony wystąpienie skarżącego nazywane jest w zarządzeniu z dnia 24 lipca 2018 r. „pismem”, a więc jego wniesienie do sądu winno rodzić takie konsekwencje, jak skierowanie do tej instytucji każdego innego pisma, które nie jest wnioskiem, czy środkiem odwoławczym. W tej sytuacji,

odpowieź ze stosownymi pouczeniami, winna być również udzielona na piśmie. Warto tu przy tej okazji wskazać, w tym kontekście, na potrzebę oceny upływu w niniejszej sprawie terminu do wniesienia kasacji (i braku wniosku o przywrócenie terminu do jej wniesienia).

Z drugiej strony, Przewodniczący wydając zaskarżone zarządzenie, potraktował jednak owo pismo jako kasację dotkniętą brakami formalnymi, choćby w postaci braku sporządzenia jej przez adwokata. Jeżeli jednak tak, to w wypadku, gdy kasacja nie odpowiada warunkom formalnym, których usunięcie jest możliwe, a więc np. nie została sporządzona i podpisana przez adwokata w sytuacji określonej w art. 526 § 2 k.p.k., prezes sądu odwoławczego (lub osoba działająca w jego imieniu) na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. powinien wezwać jej autora do usunięcia tych braków w terminie siedmiu dni. Dopiero bezskuteczny upływ tego okresu upoważnia do odmowy przyjęcia kasacji w oparciu o § 2 art. 120 k.p.k.

Nie można zgodzić się też z twierdzeniem autora zarządzenia, że W. K. był osobą „nieuprawnioną do wniesienia kasacji”. Przysługują mu bowiem prawa strony, co z istoty swojej rodzi też uprawnienia w postępowaniu kasacyjnym. Diametralnie zaś inną kwestią są warunki formalne, które powinien spełniać ten nadzwyczajny środek zaskarżenia.

Kierując się przedstawionymi wyżej względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.